

ΣΑΝ ΟΔΕΥΣΗ

Κι ο Γολγοθᾶς
στό πρώτο ανέθασμα
ἴδιος.

Μαζί
θρηνήσαμε τό Χθές
τό Σήμερα μαζί πονοῦμε
τό Αὔριο...
Μονάχα αὐτό ἄς μὴν προδοθεῖ,
διάχυτο σ' ἓνα κομμάτι οὐρανοῦ γαλάζιο.

Διψάσαμε, Πονέσαμε
χωρίς ἓνα δάκρυ νερό
οἱ ἀχτίνες μᾶς πρόδωσαν τὴν κούραση
οἱ ἱριδισμοὶ κατὰ τό λιόγερμα τό ἄλγος
τά χρώματα ἐπαιξαν
μέ τά συναισθήματα
θλιθῆκαμε, δακρύσαμε, πονέσαμε
μιά σκάλα χτίσαμε
ὡς τὴν κορφή...

“Ὅταν θά συναντήσουμε
μιά Μαρία μέ ἑφτά δαιμόνια
θά τὴν καλέσουμε πλάι μας
Μά χάμω
οὔτε σ' ἓνα ψιθύρισμα
προσοχή.

Γιὰ τό μακρὺ μαζί κινήσαμε
ὄσοι νικητὲς στὴν κορφή
ὄλοι, ἀπὸ μιά ἠλιαχτίδα...

NANTIA STYLIANOY